

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. marts 2013
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Mette Kjølbj Miller-Harris
Sagsnr.: 2013-0037-0029
Dok.: 724833

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 15 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Bedre beskyttelse af ofre for menneskehandel og ret til fortsat ophold for voldsramte ægtefællesammenførte) (L 129), som Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 18. marts 2013.

Morten Bødskov

/

Joachim Kromann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 15 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Bedre beskyttelse af ofre for menneskehandel og ret til fortsat ophold for voldsramte ægtefællesammenførte) (L 129):

”Ministeren bedes kommentere det supplerende materiale fra Nina Weiss Madsen, jf. L 129 - bilag 5.”

Svar:

Det materiale, der omtales i spørgsmålet, består af en række bemærkninger til Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 13 vedrørende lovforslaget.

Det anføres *for det første*, at en voldsramt udlænding kan være blevet truet af ægtefællen til ikke at oplyse nogen om den udøvede vold, og at vold i sådanne situationer ikke vil være angivet i skadestuerapporter mv. som årsag til de skader, den voldsramte har pådraget sig. Der spørges i forlængelse heraf, om sådanne skadestuerapporter sammen med f.eks. krisecentererklæringer og en henvisning fra en sagsbehandler til et krisecenter vil være tilstrækkeligt til at godtgøre, at der har været tale om voldsudøvelse.

Justitsministeriet kan herom henviser til besvarelsen af spørgsmål nr. 10 og 13 vedrørende lovforslaget.

For det andet anfægtes det – med henvisning til pkt. 2.4.4 i den kommenterede høringsoversigt – at en voldsramt udlænding sikres individuelle, personlige samtaler med tolk uden tilstedeværelse af voldsudøveren. Der peges i den forbindelse på, at dette forudsætter, at den voldsramte har ytret sig om voldsudøvelsen, inden den pågældende er blevet informeret om sine rettigheder.

Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. 13 vedrørende lovforslaget fremgår det under pkt. 2.4.4 i den kommenterede høringsoversigt, at en udlænding, der henvender sig til politiet eller udlændingemyndighederne, vil få stillet en tolk til rådighed i fornødent omfang. Myndighederne vil endvidere, i det omfang det vurderes at være relevant, udelukke en medfølgende ægtefælle fra at være til stede under samtaler med udlændingen.

I henvendelsen foreslås det *for det tredje*, at der etableres et uvildigt mentorsystem for nytilkomne udlændinge.

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 14 vedrørende lovforslaget, må flere af de kvindekrisecentre og offerrådgivninger, hvortil en voldsramt udlænding erfaringsmæssigt typisk vil henvende sig for at få hjælp, antages at have kendskab til lovforslagets nærmere indhold og på den baggrund kunne yde en nærmere vejledning. Dertil kommer, at en udlænding ved henvendelse til udlændingemyndighederne vil blive vejledt om den pågældendes rettigheder.

Justitsministeriet finder på den baggrund ikke anledning til at tage initiativ til at etablere en generel ordning med uvildige mentorer for nytilkomne familiesammenførte udlændinge.

Det ønskes *for det fjerde* oplyst, hvilke forhold – ud over arbejde og uddannelse – der vil kunne indgå i vurderingen af den pågældendes tilknytning til det danske samfund.

Justitsministeriet kan i den forbindelse henvise til pkt. 4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, hvoraf det fremgår, at der ved vurderingen af, om den pågældende udlænding kan anses for at have den fornødne tilknytning til det danske samfund på samme måde som i dag skal tages hensyn til eventuelle børn, situationen i hjemlandet, herunder risikoen for udstødelse i hjemlandet som følge af samlivsophøret, omfanget og karakteren af eventuelt samvær med mindreårige børn bosiddende i Danmark samt karakteren af udlændingens tilknytning til Danmark i øvrigt.

Der spørges *for det femte*, hvordan en udlænding skal kunne løfte bevisbyrden for, at den pågældendes integration har været vanskeliggjort af ægtefællen eller samleveren, herunder om f.eks. trusler og højroret opførsel på en arbejdsplads vil være tilstrækkeligt bevis herfor.

Justitsministeriet kan oplyse, at alle oplysninger, der kan belyse, om integrationen har været vanskeliggjort af ægtefællen eller samleveren, vil indgå i vurderingen. Er der – som i det angivne eksempel – tale om, at ægtefællen har fremsat trusler mv. over for udlændingen på dennes arbejdsplads, vil dette efter Justitsministeriets opfattelse indgå med betydelig vægt ved vurderingen af, om udlændingens integration må antages at have været vanskeliggjort af ægtefællen.

For det sjette anmodes om en begrundelse for, hvorfor der – i modsætning til i Norge – stilles krav om årsagssammenhæng mellem voldsudøvelsen og samlivsophævelsen. Det foreslås i forlængelse heraf, at det ikke skal til-

lægges betydning, hvem af ægtefællerne der har taget initiativ til samlivsophøret.

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 1 vedrørende lovforslaget, har kravene om, at den pågældende udlænding skal godtgøre, at der har været tale om voldsudøvelse samt årsagssammenhæng mellem den udøvede vold og samlivsophævelsen, til formål at mindske risikoen for misbrug og omgåelse af reglerne.

Justitsministeriet skal i forlængelse heraf bemærke, at det ikke i sig selv er afgørende, hvilken part der måtte have indgivet anmodning om separation eller skilsmisse. Afgørende er, om den udøvede vold har været den *reelle* årsag til samlivsophøret. Hvis samlivsophøret skyldes en mere generel utilfredshed eller lignende i parforholdet, vil kravet om årsagssammenhæng ikke være opfyldt.